

nych składach urzędowych kolejowych, pocztowych oraz w składach nieurzędowych, pozostających pod zamknięciem celnym.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

892.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 8 listopada 1927 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej z dn. 26 czerwca 1924 r.

W częściowym wykonaniu art. 7 lit. i) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 19 poz. 169 taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 54, poz. 540) ustalony w rozporządzeniu z dnia 30 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 113, poz. 800) jako punkt 21, otrzymuje brzmienie następujące:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. Zł. gr.
169 p. 21	Lampy lecznicze:	
	a) kwarcowe	700.—
	b) rentgenowskie	400.—

§ 2. W ciągu 15 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobierane będzie dotychczasowe cło, o ile chodzi o lampy lecznicze kwarcowe, które:

- zostały nadane do przewozu koleją, statkiem lub pocztą bezpośrednio do polskiego obszaru celnego, najpóźniej w przeddzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, lub
- zalegają na polskim obszarze celnym w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w celnych składach urzędowych kolejowych, pocztowych oraz w składach nieurzędowych, pozostających pod zamknięciem celnym.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czwartego dnia po ogłoszeniu i obowiązuje na całym obszarze celnym.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą postanowienie punktu 21 poz. 169 taryfy celnej, zawarte w załączniku do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 30 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 113, poz. 800, zał.).

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

893.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 31 października 1927 r.

o tworzeniu gospodarstw wzorowych przy parcelacji, wykonywanej przez instytucje do parcelacji upoważnione oraz przez właścicieli dóbr parcelowanych.

Na mocy cz. 1 art. 62 oraz cz. 4 art. 65 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 1, poz. 1) zarządzam co następuje:

§ 1. O celowości utworzenia oraz o obszarze przewidzianych w cz. 2 art. 60 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 1, poz. 1) gospodarstw wzorowych (osrodków) przy parcelacji, wykonywanej przez instytucje do parcelacji upoważnione (rozdział B działu VI) oraz przez właścicieli dóbr parcelowanych (rozdział C działu VI), decyduje na wniosek instytucji lub osoby przeprowadzającej parcelację prezes okręgowego urzędu ziemskiego, kierując się wskazaniem cz. 2 art. 60 oraz p. b art. 47 oraz biorąc pod uwagę miejscowe stosunki agrarne.

§ 2. 1) Wnioski o wydzielenie gospodarstwa wzorowego (§ 1) mogą być włączone do podań o zezwolenie na parcelację (cz. 1 art. 62 i cz. 1 art. 65), mogą też być zgłaszane po uzyskaniu tego zezwolenia.

2) Wnioski te winny zawierać poparte dowodami uzasadnienie wydzielenia gospodarstwa wzorowego oraz plan lub szkic nieruchomości z oznaczeniem obszaru i granic projektowanego gospodarstwa wzorowego.

3) Do wniosków składanych oddzielnie od podań o zezwolenie na parcelację (cz. 1) mają analogiczne zastosowanie postanowienia art. 64. Nie dotyczy to jednak wniosków o wydzielenie gospodarstwa wzorowego o rozmiarze ponad 60 względnie 75 ha (cz. 2 § 3).

§ 3. 1) Obszar gospodarstw oznaczonych w § 1 na terenie województwa warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, krakowskiego, lwowskiego i śląskiego oraz w okręgach przemysłowych i podmiejskich (cz. 1 art. 4) nie może z reguły — przy uwzględnieniu przepisów cz. 7 art. 50 — przekraczać 60 ha, na pozostałym zaś obszarze Państwa — 75 ha.

2) W przypadku, gdy dla należytego wykorzystania specjalnie cennych zabudowań lub urządzeń rolnych wskazany w cz. 1 obszar okaże się niewystarczającym, może Minister Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa zezwolić na utworzenie gospodarstwa wzorowego o rozmiarze, nieprzekraczającym norm, podanych w cz. 1 art. 4 ustawy o wykonaniu reformy rolnej z uwzględnieniem postanowień cz. 2 tegoż artykułu.

§ 4. Gospodarstwa wzorowe, omawiane w § 1, mogą być sprzedane przez właścicieli na specjalne cele państwowe, komunalne, społeczne, kulturalne i naukowe lub też osobom, których kwalifikacje prezes

okręgowego urzędu ziemskiego uzna za dostateczne do prawidłowego prowadzenia gospodarstwa wzorowego.

§ 5. Okręgowy urząd ziemski może zażądać od właścicieli, sprzedających gospodarstwa wzorowe, aby przy sprzedaży udzielili pierwszeństwa wskazanym przez ten urząd osobom fizycznym i prawnym, mającym zamiar nabyć te gospodarstwa na cele państwowe, komunalne, społeczne, kulturalne i naukowe.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

894.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Sprawiedliwości

z dnia 31 października 1927 r.

o stosowaniu mechanicznych urządzeń do przesiewania mąki, mieszania i zagniatania ciasta w piekarniach, cukierniach i innych zakładach przemysłowych, wytwarzających pieczywo.

Na podstawie art. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. № 78, poz. 676) zarządza się co następuje:

§ 1. Ręczne przesiewanie mąki oraz ręczne mieszanie i zagniatanie ciasta w zakładach, wymienionych w ust. 2 niniejszego paragrafu, po upływie terminów, ustanowionych w § 2, jest zakazane.

We wszystkich piekarniach, cukierniach i innych zakładach przemysłowych, wytwarzających pieczywo, przeznaczone do publicznego użytku, o ile zakłady te znajdują się w gminach miejskich i wiejskich o cha-

rakterze gmin miejskich, liczących powyżej 5.000 mieszkańców, oraz w uzdrowiskach i zdrojowiskach winny być przy przesiewaniu mąki oraz przy mieszaniu i zagniataniu ciasta stosowane odpowiednie urządzenia mechaniczne.

§ 2. Wymienione w § 1 zakłady, istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, powinny być zaopatrzone w mechaniczne urządzenia do przesiewania mąki oraz do mieszania i zagniatania ciasta nie później, niż w 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Termin ten wojewódzkie władze administracji ogólnej mogą przedłużyć w zasługujących na uwzględnienie przypadkach na czas nie dłuższy, niż na dalsze 6 miesięcy w województwach: warszawskim, lubelskim, łódzkim, kieleckim, lwowskim, krakowskim, poznańskim i pomorskim, oraz w Warszawie Komisariat Rządu na m. st. Warszawę, zaś na dalsze 18 miesięcy w województwach: białostockim, nowogródzkim, poleskim, stanisławowskim, tarnopolskim, wileńskim i wołyńskim.

Piekarnie, cukiernie oraz inne zakłady przemysłowe, wytwarzające pieczywo dla publicznego użytku, zakładane po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, winny stosować się, z chwilą ich uruchomienia, do przepisów, zawartych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Winni przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia ulegną karze, przewidzianej w art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. № 78, poz. 676).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 6 miesięcy po dniu ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*